

„Būkime visada pasiutusiai nuoširdūs“

Jei į sielą įsibrauna nebylumo demonas – apie kurį pasakoja Evangelija, – jis viską naikina. Kita vertus, jeigu jo tuoj pat atsikratoma, viskas būna gerai, viskas sekasi, klostosi laimingai. Tvirtas pasiryžimas: rodyti „laukinį nuoširdumą“ per dvasinį vadovavimą, kartu išlaikant taktą... ir būti nuoširdžiam iškart. (Kalvė, 127)

kovo 21 d.

Dar sykį kartoju, kad mes visi turime trūkumų. Tačiau dėl jų negalima užsisklęsti nuo Dievo Meilės, priešingai, tegu jie skatina pasikliauti šia Meile, įsiskverbti į šį dievišką gerumą, saugantį mus, kaip senais laikais karius saugodavo šarvai: šis ecce ego, quia vocasti me – štai aš, nes tu mane pašaukei, – čia ir yra mūsų apsauga. Mums nevalia nutolti nuo Dievo tik todėl, kad jaučiamės apimti silpnybių. Mes turime grumtis su savo trūkumais kaip tik todėl, kad Dievas mumis pasitiki.

Kaip nugalėsime šias silpnybes? Pabrėžiu, nes tai svarbu: nuolankumu ir nuoširdumu per dvasinį vadovavimą bei Atgailos sakramentą. Prie tų, kurie vadovauja jūsų sieloms, eikite atvira širdimi, neužverkite jos, nes jei nebylus demonas ten įsitaisys, sunkiai jį iš ten išvarysite.

Atleiskite, kad vis kartojuosi, bet manau, jog savo galvoje turite ugninėmis raidėmis įrėžti mintį, kad tik nuolankumas ir nuo jo neatsiejamas nuoširdumas padės rasti tinkamų būdų, kurie nuves mus į pergalę. Demonas, įsibrovęs į sielą, viską sugadina. Bet, jeigu jį tuojau pat išgujame, viskas klostosi gerai; mes esame laimingi, gyvenimas vėl teka savo vaga. Būkime visada pasiutusiai nuoširdūs, bet kartu ir mandagūs.

Aš noriu, kad tai jums būtų aišku: ne tiek širdis ir kūnas man kelia nerimą, kiek puikybė. Būkite nuolankūs! Kai manysite esą visiškai teisūs, žinokite, kad jūs absoliučiai neteisūs. Plačiai atverkite širdį dvasiniam vadovavimui, nes, sakau jums, jei nebylus demonas į ją patenka, sunku išvartyti.

Prisiminkite nelaimingą apsėstąjį, kuriam negalėjo padėti mokiniai, tik

Viešpats išgelbėjo jį pasninku ir malda. Tada Mokytojas atliko tris stebuklus: pirmąjį, kad jis girdėtų – juk kai mus valdo nebylus demonas, siela taip pat nenori girdėti, – antrąjį, kad kalbėtų, ir trečiąjį, kad velnias pasitrauktų. (Dievo bičiuliai, 187-188)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/bukime-visda-pasiutusiai-
nuosirdus/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/bukime-visda-pasiutusiai-nuosirdus/) (2026-03-20)